

Študentské ŇÚS

Číslo: 2

Šk. rok: 2015/2016

Opät' sme pomáhali Andrejovi

Deň Zeme

Postúpila do celoslovenského kola

Hviezdoslavov Kubín

soč

Obsah

Úvodník	3
Zamestnanci školy športovali	4
Opäť sme pomáhali Andrejkovi	5
Autoopravárom svitá na nové časy	6
Hviezdoslavov Kubín	7
Postúpila do celoslovenského kola	8
Deň Zeme	9
Považskobystrický majáles	10
Ja a moja stredná škola	11
Súťaž v písaní na PC	12
Mladý remeselník	13
Bude z neho politik?	14
Katarína Pleváková	18
Tú svoju školu má ešte v čerstvej pamäti	23
Koniec školského roka	24

REDAKČNÁ RADA

Redaktori: Mária Gughová, Katarína Pleváková,
Veronika Viglaská

Pedagogická spolupráca: Mgr. Adriana Vendrinská

Technická spolupráca: Ing. Pavol Kňazík

Úprava textov: Mgr. Adriana Vendrinská

Jazyková korektúra: Mgr. Adriana Vendrinská

Zdroj foto: www.sospb.sk, internet

E-mail: nus@centrum.sk

Úvodník

Zdravím, milí čitatelia!

Keď ja vôbec netuším, či je niečo takéto vhodné do úvodníka, alebo by tam malo byť skôr niečo ako obsah časopisu. Tak som to dala, tak trošku svojsky.

„Niečo sa končí a niečo sa začína, na tie ťažké dni a noci sa dnes ľahko spomína.“

Všetci sa určite tešíme na dlhé voľno, ktoré v konečnom dôsledku trvá veľmi krátko. Odpočinieme si od školy, od povinností, ranného vstávania, učenia sa a prispôsobovania sa školským požiadavkám, ktorým aj tak nikto nerozumie, lebo nechápeme, čo od nás chcú. Aspoň zväčša. Nemusíme dodržiavať školský poriadok, spať môžeme ísť so svitaním slnka a pri splne sa môžeme prechádzať cestou a pozorovať oblohu posiatu hviezdami (teda ísť na diskotéku som myslela).

Prvýkrát v živote píšem úvodník a myslím, že by som sa ním rada prihovorila úplne všetkým, ktorí si ho prečítajú. Hlavne študentom. Priala by som si, najviac na svete, aby sa raz naplnili moje predstavy o nás mladých. Veľmi by som túžila po tom, aby sme dokázali žiť a makať na svojich životoch, aby sme to niekam všetci dotiahli. Aby sme boli silná mládež, aby sa o tejto generácii nehovorilo, že sme leniví, neschopní pracovať, ľud s novými vymoženosťami, ktoré však nevyužívame pre svoje inteligenčné rozvíjanie myslenia, ale na zbytočné plytvanie časom, ktorého máme veľmi málo. Kto má takú myšlienku, len živoriť a preleňovať svoj život? Človek by mal niečo za sebou zanechať, niečo, aby sa stal legendou. Nemusíme byť takí, ako Einstein. Stačí byť len človekom, ktorý dokáže milovať, tvrdo pracovať, veriť vo svoje sny a ísť vysoko za nimi, kľudne aj s hlavou v oblakoch. Hlavne si dávať ciele a nasledovať ich. Sny sú dôležité, avšak na to, aby ste ich premenili na ovocie, je treba vykonať nejakú akciu. **„Každá akcia vyvoláva reakciu.“** Neodkladajte si vašu prácu. Začnite žiť život, ktorý chcete žiť dnes. Vždy existuje krok, ktorý môžete podniknúť. Vždy existuje niečo, čo môžete spraviť. Ak nikdy nezačnete, nikam sa nedostanete. Ak chcete nájsť vašu vášeň, začnite pokúšaním sa. Budete zlyhávať, budete robiť chyby, to všetko je však súčasť vašej cesty. Väčšina ľudí si vyberie strednú školu podľa toho, akým smerom sa chce v budúcnosti posúvať. Stredná škola by nás mala naviesť na tú cestu, životnú cestu, ktorá bude pre nás jedinečná. Verím, že všetci, ktorí navštevujú túto školu, sú šťastní, že si ju vybrali. Veľa študentov má problémy s učiteľmi. Niektorých máme radi, iných nie. V čase, keď som mala podobný problém, som si začala uvedomovať jednu jedinou vec. Učitelia sú Božie stvorenia. Oni nás učia to, čo sa museli učiť kvôli nám. Oni chcú našu generáciu správne vychovať, aby sme boli rozumní a vedeli sa o seba postarať.

Oni sú tí, ktorí si nosia prácu aj domov. Za plat, za ktorý by nikto z nás pracovať určite nechcel. Sú to oni, ktorí nám prilepšia známku, keď nám na konci roka prihára pod zadkami. Jedno viem, vraví sa, že učiteľ je taký, aký je žiak. Nevie, či s tým môžem súhlasiť, pretože je to individuálne, ale zväčša to tak naozaj býva. Avšak to, čo viem na 100% je to, že učiteľ nám je druhým rodičom. Preto si ich vážme a budme ku nim ako k mamám a otcom, pretože učiteľia nám odovzdávajú veľa nových poznatkov, bez ktorých by sme boli len malé, škaredé káčatka a novými informáciami z nás vyrastajú duševne krásne labute. Snažia sa nájsť v nás to najlepšie a pripraviť nás do života. Spraviť z nás tie duševne krásne labute a ukázať nám správny smer v živote. Veľmi si vážim prístup učiteľského zboru, pretože toto nie je prvá stredná, ktorú navštevujem, avšak vidím, že oproti každej inej škole, na ktorej som „vyrastala“, nebol nikto tak láskyplný, obetavý, všímavý, s prístupom srdečného človeka. Ďakujem všetkým učiteľom, ktorí to s nami vydržali, ktorí predýchali našich pár zlomyseľností, ktoré však neboli myslené tak, pretože sme mladí na to, aby sme si dokázali uvedomiť následky. Myslím, že aj to je veľmi veľký rozdiel medzi dospelým a teenagerom. Snáď po prázdninách prideme my žiaci a aj učiteľia oddýchnutí, plní optimizmu do nového školského roka 2016/2017.

„Budte nešťastní alebo sa motivujte. Čokoľvek spravíte, výber je vždy na vás.“(Wayne Dyer)

Katarína Pleváková

Zamestnanci školy športovali

Piatok (08. 01. 2016) sa konalo v priestoroch našej telocvične veľa športových aktivít, a to vďaka ŠPORTOVÉMU DŇU ZAMESTNANCOV, ktorý zorganizovala Základná organizácia odborového zväzu pracovníkov školstva SOŠ PB. Teší nás nielen záujem našich zamestnancov o tento deň, ale predovšetkým záujem zo strany našich kolegov z Čiech, s ktorými už dlhé roky spolupracujeme, a tým je kolektív Strednej priemyselnej školy stavebnej z V. Meziříčí, ktorý vždy srdečne prijme naše pozvanie.

Po úvodnom otvorení tohto športového dňa naším p. riaditeľom Ing. Jánom Kunovským a predsedom OZ Ing. Petrom Pavlíkom nasledovalo vykonávanie jednotlivých športových disciplín. Celkovo sa do športových aktivít zapojilo 47 účastníkov, čo možno hodnotiť ako veľmi dobré. Súťažilo sa v rôznych disciplínach, ako napr. hod na kôš, streľba zo vzduchovky, futbal, stolný tenis, volejbal, bedminton a pod. Všetci sa zapájali do športových disciplín, snažili sa dosiahnuť čo najlepšie výsledky, a toto všetko bolo podfarbené smiechom, povzbudzovaním a ešte stále čarom Vianoc, pretože toto športové podujatie sa výnimočne konalo v posledný deň vianočných prázdnin, takže tento deň nebol len o športe, niesol sa v priateľskej atmosfére, vo vzájomných rozhovoroch, no hlavne vo vzájomnom si prání všetkého dobrého v novom roku 2016.

Završením tohto pekného dňa bol spoločný obed a zároveň vyhodnotenie a ocenenie tých najlepších športovcov. Veríme, že sa táto dlhoročná tradícia naďalej zachová, a tak každoročne sa takto spoločne stretne a trochu si preveríme aj našu fyzickú kondičku.

Vítazom srdečne blahoželáme a všetkým zúčastneným ďakujeme za čestný športový výkon!

(zľava) Ing. Šimečíková, Ing. Dimová a Mgr. Hodásová

Pán riaditeľ (Ing. Kunovský) v akcii

Konferencia Rigips

Dňa 27. 1. 2016 sme sa (žiaci prvého a druhého ročníka stavebných odborov) v Žiline zúčastnili montážnej konferencie Rigips. Na konferencii bolo 344 účastníkov, a to z oblasti suchej výstavby. Odborníci z oblasti odprezentovali novinky, normy ale aj poukázali na nedostatky a časté chyby pri realizácii.

Konferencia nás obohatila o mnoho zaujímavých poznatkov, ktoré určite praxi využijeme v praxi.

(zľava) G. Krabáč (majster OVY) a jeho zverenci

Skvelý výkon našich chlapcov vo florbale

28. januára 2016 sa uskutočnilo okresné kolo vo florbale chlapcov SŠ na SPŠ strojníckej v Považskej Bystrici. Zúčastnilo sa ho 5 družstiev zo SŠ v Považskej Bystrici. **V turnaji naši chlapci po peknom výkone obsadili celkovo 2. miesto.**

Našu školu reprezentovali: Ačko Patrik - II.AN, Ďurech Štefan - I.A, Gombár Róbert - III.A, Koniar Tomáš - I.A, Krabáč Norbert - III.B, Kršík Stanislav - I.A, Kubala Pavol - I.C, Luliak Marek - III.A, Mako Ľubomír - II.C, Meliš Michal - I.B, Mikeš Simon - II.C.

Srdečne blahoželáme za vzornú reprezentáciu školy!

Opäť sme pomáhali Andrejovi

Ing. Dimová (zľava), Ing. Lukáčová a Andrejko

Keď sme sa v apríli minulého roka po prvýkrát stretli s Andrejom Biernatom a jeho mamou Erikou, aby sme mu odovzdali vrchnáky z plastových fľaš, rozchádzali sme sa s tým, že v zbere budeme ďalej pokračovať. A tak sa aj stalo. Deň pred polročným vysvedčením (28. januára 2016) sme sa s Biernatovcami stretli po druhýkrát. Celkovo sme vyzberali 11 174 vrchnákov a z toho až 9 242 vrchnákov vyzberala trieda IV.A, a tak si za odmenu naši maturanti zahrli bowling. Teší nás, že pri odovzdávaní bol aj pán riaditeľ ZŠ s MŠ Súľov – Hradná, RNDr. Ján Mekiňa, ktorý za ich školu odovzdal Andrejovi 18 124 vrchnákov.

Dobrá vec a snaha pomôcť spája všetkých ľudí. Veríme, že sme sa s Andrejom a jeho mamou nestretli poslednýkrát a samozrejme v zbere pokračujeme. Ak sa k nám niekto pripojí, budeme len radi. Ďakujeme.

So slovenským stenografom na slovíčko

V prvom polroku školského roka 2015/2016 sa naši **ĎAPKÁRI** pravidelne zúčastňovali súťaže v presnom písaní So slovenským stenografom. Ocenenia a peňažné odmeny získali Martina Štrbáková II.C, Barbora Hnilová III.B, Tímea Košíková II.C a Andrej Bednárík I.B.

Martina Štrbáková z II.C

Autoopravárom svitá na nové časy

Do kroniky SOŠ sme 25. 02. 2016 urobili nový zápis. Oficiálne sme otvorili modelovú odbornú učebňu pre učebný odbor autoopravár, ktorú sa nám podarilo vybudovať a vybaviť technikou v rámci projektu „Kvalitné odborné vzdelávanie - požiadavka praxe“ v hodnote takmer 100000 Eur.

Svojím vybavením patrí medzi najmodernejšie odborné učebne na Slovensku. Veríme, že sa nám pomocou vedomostí, odbornej zručnosti majstrov, pedagógov a jej technického vybavenia podarilo zasiať nový smer v príprave budúcich odborníkov pre pracovný trh do autoservisov, či automobilového priemyslu.

Z novej učebne boli autári nadšení

V súťaži autoopravár Junior Castrol 2016 vybojoval 2. miesto

Dňa 09. 03. 2016 sa naši - Ján Slobodník, Miroslav Chodúr a Tomáš Moško, zúčastnili oblastného kola súťaže autoopravár Junior Castrol 2016, ktoré sa uskutočnilo v pilotnom centre SOŠ Juraja Ribaya v Bánovciach nad Bebravou. Súťažili naši žiaci zo SOŠ Pov. Bystrica, Bánovce nad Bebravou, Topoľčany, Prievidza, Trenčín, Nové Mesto nad Váhom a zo SOŠ strojníckej Považská Bystrica. Súťaž pozostávala z on-line testu a z poznávacej testovej časti. Z každej školy súťažili traja žiaci.

Náš Miroslav Chodúr (autoopravár-elektrikár) obsadil krásne 2. miesto.

Blahoželáme!!

T. Moško (zľava), J. Slobodník a M. Chodúr potrápili svoje mozgové závitky

Pomáhali útulku HAFKÁČI

V rámci vianočnej a novoročnej zbierky aj naša škola prispela svojou troškou na chod útulku psíkov v Považskom Podhradí. Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí prispeli: p. zástupkyňi Jánošíkovej, p. Sucheje, Natálii Kvaššajyovej z I.BN, Zuzane Galatovej z II.C, Márii Gughovej z III.A a tiež Monike Vráblikovej a Patrícii Velmvskej, ktoré „Hafkáčov“ aj vyvenčili.

Hafkáči sa tešili z našich darov

Na medzinárodnej výstave v Bratislave

11. marca 2016 sa úspešní žiaci učebného odboru autoopravár zúčastnili 16. ročníka medzinárodnej výstavy motocyklov a príslušenstva MOTOCYKEL v Bratislave. V pavilónoch výstavniska Incheba sa prezentovalo viac ako 100 firiem zaoberajúcich sa predajom motocyklov, motodiélov, príslušenstva a služieb pre motocyklistov.

Predstavili sa tu rôzne značky motocyklov: BMW, BOMBARDIER, DUCATI, HARLEY DAVIDSON, HONDA, HUSQVARNA, KAWASAKI, KSR MOTO, KTM, MOTO GUZZI, PIAGGIO, SUZUKI, YAMAHA ... Výstava Motocykel priniesla cestné motorky, cruisery, choppery, mopedy a skútre prakticky všetkých známych svetových značiek. Viaceré z vystavených exponátov majú na Slovensku svoju premiéru. Špeciálna sekcia tuningu a motocyklov stavaných na mieru Customs of Slovakia predstaví okolo 50 mimoriadnych kúskov, pričom väčšina z nich pochádza z rúk slovenských staviteľov. Nápad, invencia a stovky hodín práce vyústili do nevšedných úprav, ktoré si návštevníci mohli zblízka obzrieť a inšpirovať sa. Spomedzi vystavených motoriek vzíde slovenský šampión v stavaní motoriek na mieru. Počas výstavy prebiehal aj sprievodný program, a to jedinečná šou plná ukážok kaskadérskych vystúpení Stunt Riderov a trialistov. Na výstave boli aj vystúpenia Stunt Riderov i adrenalínové ukážky popredných slovenských mototrialistov. Nechýbali ani zaujímavé besedy a autogramiády úspešných motocyklových reprezentantov z Rallye Dakar, či premietanie filmov. Súbežne s výstavou Motocykel prebiehal aj 13. ročník medzinárodnej výstavy lodí a príslušenstva Boat Show a 13. výstava rybárskych a poľovníckych potrieb Rybárstvo, voľný čas. Pozornosť návštevníkov si nepochybne vyslúžil najväčší exponát na výstave, takmer 13 metrov dlhá loď Bavaria Sport 400 HT.

Na tej by sa jazdilo...

A ešte jedna spoločná...

Hviezdoslavov Kubín

Recitačná súťaž, konaná dňa 23. 03. 2016, sa uskutočnila v príjemných priestoroch školského internátu. V tento deň sa konalo školské kolo súťaže Hviezdoslavov Kubín v prednese umeleckej poézie a prózy.

Najstaršia a najznámejšia súťaž v prednese nesie meno najvýznamnejšieho realistického básnika a práve tento rok si pripomínáme jej 62. ročník. Z triednych kôl do školského postúpilo deväť žiakov, ktorí si väčšinou zvolili básne romantických autorov, ale vypočuli sme si aj náročnejšie básne od autorov slovenskej poézie 20. storočia.

Tento rok si dve žiačky zvolili i prozaické ukážky, čo veľmi oceňujeme, nakoľko ich neodradili dlhšie texty. Dokonca jedna zo zúčastnených, Katarína Pleváková, sa prezentovala vlastnou tvorbou. Prekvapili zaujímavým ústnym podaním, výraznou intonáciou či rozsahom textu.

Výkony našich recitátorov hodnotila odborná porota, ktorá po krátkom zhodnotení priebehu súťaže vyhlásila tieto výsledky: 1. miesto Lucia Koleková z III.A, 2. miesto Katarína Pleváková z I.B a 3. miesto Mária Gughová z III.A.

Postúpila do celoslovenského kola SOČ

Ako sme dopadli v krajskom kole stredoškolskej odbornej činnosti? Tak pozrime sa na to!

V odbore Pôdohospodárstvo (poľnohospodárstvo, lesné a vodné hospodárstvo) náš Michal Bárninec so svojim úlom obsadil pekné **3. miesto**, v odbore Teória kultúry, umenie, umelecká, odevná tvorba Lukáš Juríček so svojou šperkovicou poňatou trošku inak tiež **3. miesto** a v odbore Stavebníctvo, geodézia, kartografia Gabriela Zlochová so zelenou strechou **2. miesto**. Toto umiestnenie jej zabezpečilo **postup do celoslovenského kola SOČ**.

Ako skončila? Čítajte ďalej – dozviete sa na strane 11.

Všetkým srdečne blahoželáme!

Gabriela Zlochová postúpila do celoslovenského kola SOČ

A certificate of achievement for Gabriela Zlochová. It features a portrait of the student at the top center. To the left is the SOČ logo (Stredoškolská odborná činnosť) and to the right is the logo for the school 'POVAŽSKÁ BYSTRICA'. The text on the certificate reads: 'Gabriela Zlochová, žiačka 1.ročníka – učebný odbor stolár, 6.miesto, Celoštátne kolo SOČ – Bratislava, 28.apríl 2016, Téma: Zelená strecha s úľom, Č. odboru: 10 – Stavebníctvo, geodézia, kartografia'.

Úspešní aj bez drog

Dňa 13. 04. 2016 sa v priestoroch našej školy konali prednášky týkajúce sa problematiky drog, a to pod vedením Ľuboša Vrobla a Mudr. Radoslava Čičalu.

Ich cieľom bolo poukázať na negatívne dopady návykových látok na človeka a jeho okolie, a to prostredníctvom samotnej prednášky, videí, obrázkov a i. Závislosť na drogách totiž predstavuje zložitý spoločenský a ekonomický problém, s ktorým musíme bojovať. Treba si všímať svojich blízkych, neprehliadať zmeny na ich správaní a zlepšiť komunikáciu s nimi. Stále sme svedkami toho, aká je tenká hranica medzi normálnym životom, koketovaním so závislosťami a drogami, ako aj prispôbeniu sa im.

Sme presvedčení, že odborné prednášky, výchovné koncerty a iné akcie utvrdia v našej mládeži triezvy pohľad na svet a stotožnia sa s názorom, že úspešnými môžu byť i bez drog a závislostí

Autosalón Bratislava 2016

Dňa 21.4.2016 sa 44 študentov našej školy a traja pedagógovia zúčastnili Autosalónu Bratislava, ktorý sa konal na výstavisku Incheba. Pozrieť si novučičké modely rôznych značiek zvonka i znútra bol pre všetkých motoristov, ale hlavne pre našich chalanov, automobilových odborníkov, veľký zážitok.

Kto si chcel zaspomínať, mohol si pozrieť expozíciu historických áut, tí priebornejší si vyskúšali aj treňažér, či posedenie vo vrtuľníku. Exkurzia sa vydarila a chalanom patrí pochvala za správanie.

A na záver ešte jedno poďakovanie folklórno-umeleckej skupine (na zadných sedadlách), ktorá nám ľudovkami spríjemňovala cestu domov.

Vodičák už hádam má

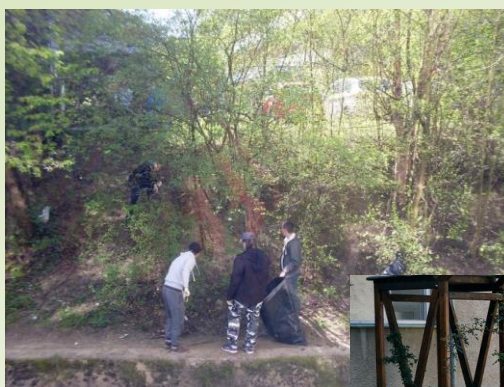
Syýýýýýýr

Deň Zeme – dokonale si ho užili

21. apríla 2016 sme sa (žiaci III.A) opäť zapojili do skrášľovania okolia našej školy. Naši šikovní chlapci vyčistili trávnaté plochy od odpadkov a vyzametali chodníky. Obnovili skalku v átriu a vysadili jarne kvety. Dievčatá zasa upravili vzhľad vstupu do našej školy. Upravili aj priestory vestibulu a prízemia vysadením muškátov. Tento deň sme si spolu s pani učiteľkami Dimovou, Hodásovou, Zmečkovou užili s pocitom dobre vykonanej práce.

Ako sa nám spoločné dielo podarilo, môžete posúdiť sami...

No bolo to ako v džungli...

To nastala zmena!

Skončilo oblastné kolo súťaže zručnosti MLADÝ REMESELNÍK

Ale mu to ide!
Stretneme sa
v septembri?

V súťaži zručnosti pre žiakov základných škôl 7. a 8. ročníka MLADÝ REMESELNÍK sa v 1. súťažný deň na prvom mieste umiestnila ZŠ s MŠ Slovanská Púchov, na druhom ZŠ Komenského Púchov, na treťom ZŠ Papradno, štvrtom až piatom ZŠ s MŠ Udiča a ZŠ Plevník-Drienové... do finále súťaže, ktoré sa uskutoční 23. septembra 2016, postúpili školy umiestnené na 1. a 2. mieste.

Počas druhého súťažného dňa 1. miesto obsadila ZŠ Domaniža, druhé Cirkevná ZŠ Púchov, tretie ZŠ Ul. mieru Bytča, štvrté až piate ZŠ Pružina a ZŠ s MŠ Lysá pod Makytou... do finále súťaže, ktoré sa uskutoční 23. septembra 2016 taktiež postúpili školy umiestnené na 1. a 2. mieste.

Postupujúcim školám blahoželáme!

Hovoríme o sexe

Vzdelávanie na školách nie je len vysedávanie v školských laviciach, ale naučiť sa niečo nové sa môžeme aj na výchovných koncertoch, ktoré ponúkajú príjemnú kombináciu slova a piesní. Takéhoto výchovného koncertu, s názvom Hovoríme o sexe, sme sa zúčastnili aj my. Výchovný koncert sa konal 22. 04. 2016 v príjemných priestoroch Kina Mier. Agentúra Amos, pod vedením Aleka Mala a Olivera Šípkovského, si pre nás, žiakov SOŠ, pripravila hodinový hudobno-vzdelávací program na tému sexuálnej výchovy. Venovali sa témam ako sú zodpovedné sexuálne správanie, sexuálna orientácia, pohlavné choroby a infekcie ...

Atmosféra koncertu bola priateľská, prispôsobená mladým ľuďom, a to najmä výberom piesní. Hudobnú zložku totiž tvorili skladby od známych českých a slovenských hudobníkov, priamo korešpondujúcich s témou, ktoré dopĺňali videoprojekcie. Každopádne bol koncert pre nás príjemne strávenou hodinkou a zároveň nám umožnil nahliadnuť a odhaliť zopár zaujímavých súvislostí týkajúcich sa lásky, sexu a v neposlednom rade aj vzťahov medzi mladými ľuďmi.

Považskobystrický majáles

Dňa 29. apríla 2016, t.j. v piatok, sa uskutočnil už v poradí 7. ročník akcie pod názvom Považskobystrický študentský majáles, ktorý sa tento rok konal pod záštitou SOŠ strojníckej.

Zúčastnili sme sa ho i my, žiaci SOŠ. Absolvovali sme pekný tradičný krojovaný pochod mestom, spojený s tradíciou stavania májov a so slávnostným vyhodnotením rôznych športových súťaží.

Celá akcia nám tak spríjemnila posledný aprílový deň strávený v škole a priniesla nám nezabudnuteľné zážitky.

Ja a moja stredná škola – na slovíčko s Gabikou

Gabika, prečo si si vybrala našu školu?

Túto školu som si vybrala preto, lebo je na nej odbor stolár. Toto remeslo ma baví, robím ho už od svojich trinástich rokov a veľa ľudí sa mi čuduje, že dievča a robí stolárčinu. Hovoria, že to nie je možné! Ale keď im ukážem, čo dokážem, tak mi veria. V tomto remesle ma otec podporuje aj pomáha a keď niečo nezvládam, tak mi veľmi rád pomôže. Je na mňa pyšný, že som si stolárčinu zobrala k srdcu. Ja som tiež rada, že ju môžem doma robiť spolu s ním, popri škole. K stolárčine ma vlastne doviedol otec so zámerom, že to jedného dňa budem potrebovať. A teraz sa to aj potvrdzuje. Momentálne robím s otcom kuchynskú linku. Vlastne ja ju skladám a on len dohliada na mňa, ako mi to ide. Povedal mi: „Ja ti nebudem vysvetľovať, ako sa skladá kuchynská linka, veď ty na to prídeš sama. Niektoré veci ťa priučím a potom už len sa budem pozerať, ako ti to ide.“ Moje začiatky boli veľmi tvrdé, lebo keď ma postavil prvýkrát ku fréze, ktorá má veľa otáčok, tak som mu povedala: „Ja tam nejdem, lebo to vydáva strašný zvuk.“ Otec povedal: „Nemáš sa čoho báť, treba len dávať pozor.“ A preto, keď som bola na základnej škole som si povedala: „Ja pôjdem na stolárčinu a neustúpim, pokiaľ sa mi to nepodarí.“ Mojej mame sa to dvakrát nepáčilo, ale musela na to pristúpiť, lebo jej iná možnosť nezostávala. Tak ja pokračujem v šľapajach svojho otca a on je len rád. Mala som tú česť robiť s otcom už aj altánok, manželskú posteľ, dvere, obložky, stolček, kvetináče, podstavec, vrch na akvárium a stôl s lavicami.

A tak pre toto som sa rozhodla ísť na stolárčinu. Chcela by som s tým pokračovať naďalej. V súčasnej dobe po vyučovaní si chodím privyrábať k jednému stolárovi. A on je so mnou veľmi spokojný.

Gabika pri práci

Gabikine
výtvory

Súťaž v písaní na PC

Dňa 29. apríla 2016 sa uskutočnila školská súťaž v 10-minútovom odpise neznámeho textu na PC.

No a ako súťaž dopadla?

Prvé miesto obsadila Martina Štrbáková z II.C triedy – 192 ČÚ/min., druhé Zuzana Galátová II.C – 187 ČÚ/min. a tretie Marek Močko, tiež z II.C triedy – 185 ČÚ/min.

Cenu za najlepšie dosiahnuté % presnosti v 10-minútovom odpise na PC získala Lenka Pustowková z II.C - 99,911 %.

Gratulujeme!

Martina Štrbáková (vpravo),
Lenka Pustowková, Zuzana
Galátová a Marek Močko

Naši budúci businessmani

Súťaž o najlepší Business Plan /Podnikateľský plán/

Vítazmi v súťaži o najlepší „Business Plan“ sa stala trieda III. A, odbor Staviteľstvo, v ktorej vyhrali 4 súťažné návrhy. Najlepšie práce boli vybrané na základe zaujímavého obchodného názvu založenej firmy, predmetu podnikania, loga a sloganu, marketingových informácií a finančného plánu.

Vítazné tímy založili spoločnosti: SUNSHINE GIRLS - leto, trendy a fit , NEW HAIR - kto má „pleš“, nemá CASH, BANANAS - jednotka v hardvéroch a softvéroch /paródia na Apple/. Pochvala patrí aj žiačke Lucii Kolekovej, ktorá vypracovala kompletný podnikateľský zámer v oblasti zachovania kultúrneho dedičstva - kaštieľ v Považskej Bystrici s využitím eurofondov. Okrem výborných známok si súťažiaci pomaškrtili na sladkostiach, ktoré boli zakúpené z fondu ZRŠ.

Všetkým súťažiacim do budúcnosti želáme priaznivé podnikateľské prostredie a vlastné prosperujúce firmy.

Po úspešnom zvládnutí podnikateľských aktivít si žiaci zahrli Business hru o podnikaní.

Veronika Viglaská a Mária
Gughová so svojimi plánmi

Jeden deň vo firme SADRO, s.r.o.

10. júna 2016 sa naši prváci a druháci ŤAPKÁRI, žiaci 1. a 2. ročníka odboru TAP, zúčastnili exkurzie vo firme Sadro, s.r.o., ktorá vznikla v októbri 1995 v Považskej Bystrici. Jej činnosť je zameraná na stavebný materiál (veľkoobchod a maloobchod), suchú výstavbu – sadrokartónové systémy, izolácie, dokončovanie stavieb a realizácie pri dokončovaní interiérov. Je považovaná za významného predajcu materiálov pre suchú výstavbu.

Ďakujeme firme Sadro, s.r.o. za vysoko odborne a pútavo pripravenú prezentáciu svojej firmy.

Mladý remeselník - mestské kolo

10. júna 2016 si v súťaži remeselnej zručnosti žiaci 7-mich základných škôl mesta Považská Bystrica preverili zručnosť pri výrobe výrobku z dreva a kovu. Svoju šikovnosť si na čas preverili pri skladaní rozloženého geometrického telesa zo sadrokartónu.

V súťaži sa umiestnilo na 1. mieste družstvo ZŠ Ul. slovenských partizánov, na 2. mieste družstvo ZŠ Považská Teplá a na 3. mieste družstvo ZŠ Slovanská. Družstvá na 1. a 2. mieste postúpili do finále súťaže, ktoré sa uskutoční 23.septembra 2016 počas Považskobystrického jarmoku v uličke remesiel.

Ďakujeme všetkým účastníkom za prijatie pozvania do súťaže, gratulujeme postupujúcim a tešíme sa na finále.

Žiaci pilne pracovali

Pán majster Suchár žiakom rád pomohol

Výnimočné osobnosti našej školy

Bude z neho politik?

Ján Okrajek, má 17 rokov, býva v obci Lysá pod Makytou. Je žiakom našej školy, druhého ročníka odboru technicko-administratívny pracovník.

Nám všetkým je známe, že sa zaujíma o politické dianie na Slovensku. Možno niekto si položí otázku, ako ho to môže zaujímať. Neváhali sme a rovno sme sa ho na to spýtali... No a Jano nám bez váhania odpovedal: „Odpoveď na to je jasná. Je to jediný spôsob, ako pomôcť občanom na Slovensku. Mne ide len o to, aby sme sa mali na Slovensku dobre a boli na našu krajinu hrdí. O politiku sa zaujímam už viac ako tri roky, začal som s tým už na Základnej škole v Lysej pod Makytou, kde som pravidelne strávil hodinu občianskej náuky pred tabuľou a hovoril o aktuálnom dianí v Národnej rade Slovenskej republiky a v slovenskej politike. Veľmi často som sledoval na internete on-line vysielanie z rokovania Národnej rady SR. V súčasnosti tiež sledujem rokovania, ale väčšinou v archíve. Počas sledovania on-line vysielania som si písal s veľa poslancami na sociálnej sieti facebook z rôznych politických strán a hnutí. Národná rada Slovenskej republiky je jediným zákonodarným orgánom v Slovenskej republike, kde poslanci podávajú návrhy zákonov, rokujú o návrhoch a následne schvaľujú prerokované návrhy zákonov alebo návrhy zmien v zákonoch. V súčasnosti mám na sociálnej sieti facebook bývalého ministra obrany Martina Glváča, ktorý je podpredsedom Národnej rady Slovenskej republiky. Súčasťou ministerky spravodlivosti Doc. JUDr. Luciu Žitňanskú, PHDr., ministra vnútra JUDr. Roberta Kaliňáka, predsedu Žilinského samosprávneho kraja Ing. Juraja Blanára. Na bývalom mojom facebookovom profile som mal v priateľoch aj premiéra JUDr. Roberta Fica. Pána premiéra som mal česť vidieť na Cyrilometodských hodových slávnostiach v obci Dohňany, minulý rok. Dva dni pred odovzdaním hasičskej techniky (v púchovskej doline) dobrovoľným hasičským zborom som si písal s pánom ministrom Kaliňákom o časovom príchode do našej obce Lysá pod Makytou. Pri odovzdaní techniky som mal príležitosť sa s ním aj osobne stretnúť, podať si ruky a odpotiť sa s pánom podpredsedom vlády, ministrom vnútra JUDr. Robertom Kaliňákom, s pánom predsedom Trenčianskeho samosprávneho kraja, poslancom Národnej rady Slovenskej republiky Ing. Jaroslavom Baškom, ktorý sa ma pýtal aj na spokojnosť so školou a spokojnosť s vedením školy a učiteľmi a poslancom Národnej rady Slovenskej republiky, poslancom Trenčianskeho samosprávneho kraja a starostom obce Dohňany Ing. Milanom Panáčkom. Sú to veľmi milí a príjemní ľudia. Obaja páni poslanci Národnej rady SR sú z našej púchovskej doliny, konkrétne z obce Dohňany. Ako iste každý z vás vie, aj naša SOŠ spadá pod správu Trenčianskeho samosprávneho kraja. Bola to pre mňa veľká pocta stretnúť sa s tak významnými ľuďmi a samozrejme aj nezabudnuteľný zážitok. Moje osobné skúsenosti mi pomohli aj pri vypracovaní práce SOČ, na našej SOŠ.

Jano (vľavo) s pánom ministrom Kaliňákom a (vpravo) s predsedom TSK Ing. Jaroslavom Baškom

Prináleží mu ôsme miesto na Slovensku

Róbert Briestenský, náš nádejný cyklista, rodák z obce Domaníža, ktorej robí skvelé meno vo svete práve vďaka cyklistike. K cyklistike ho priviedol jeho otec Rastislav, ktorý bol pre mladého neskúseného Róberta veľkou inšpiráciou a motiváciou. Róbert má 16 rokov, ale svoju výkonnosť posúva stále na vyššiu úroveň. Svojimi výkonmi mu právom prináleží ôsme miesto medzi najlepšimi dorasteneckými cyklistami na Slovensku.

Róbert, čo ťa viedlo k cyklistike? Má na tom podiel niekto z rodiny?

Áno, otec... pred 5 rokmi.

Povedz nám niečo o tom, ako si začínal s cestnou cyklistikou.

Svoju prvú sezónu som začínal už ako mladší žiak druhoročák, ako 12-ročný. Pamätám si, že na prvých závodoch som skončil siedmy.

Boli v tvojej doterajšej krátkej kariére aj nejaké pódiové umiestnenia?

3x druhé miesto na MSR, potom druhé miesta na časovkách, asi 2x tretie miesto na kritériách a jedno víťazstvo v časovke.

Robo, za aký tím pretekáš?

Veloklub Púchov.

Podpísala sa pod tvoje fantastické výkony aj tvoja bývala priateľka Simona P.?

Nie, spomenutá Simonka. P nemala žiadny vplyv na moje výkony.

Naša redakcia disponuje informáciami, že si prešiel ťažkým rozchodom a tvoje výkony začali postupne klesať... Vieš nám k tejto téme povedať niečo bližšie?

V danej situácii ma to fyzicky a psychicky posilnilo, takže malo to pozitívny vplyv na moju fyzickú výkonnosť.

Takže týmto vyhlásením oznamuješ svojim súperom, že ideš zabojsovať o vrchné priečky a pobiť sa o reprezentáciu Slovenska?

Pokúsím sa o to, do reprezentačného výberu ostávajú ešte 3 závody, z toho jeden v českom meste Kyjov a ďalšie 2 v Krupine. Po závodoch, ktoré boli minulý víkend, by som mal byť na 6.-7. priečke v Slovenskom pohári. V Krupine by som mohol zabojsovať o 5. miesto.

Celá naša redakcia ťa bude podporovať a do živého vysielania závodu v Krupine si pozveme špeciálneho hosťa Simonu P. Ďakujem za rozhovor Róbert, prajem veľa šťastia.

Ďakujem aj ja. (smiech)

Kritérium v Rajeckých Tepliciach – Robo v drese Matadoru na čelnej pozícii

Okrem rozhovoru nám Robo porozprával o tom, komu vďačí za svoj život...

Môj príbeh nezačnem mojím narodením, ale omnoho dávnejšie. Písal sa rok 1914 a v Európe začínala zúriť jedna z najväčších búrok, akú ľudské oko kedy videlo. Búrka, ktorá priniesla utrpenie, biedu a smrť. V jednej malej krajine v strede Európy, ešte v menšej dedinke Bristenné, stál dom môjho praotca Andreja Bristenského. Mal len 28 rokov, keď bol poslaný do tej hrôzy aká sa diala. Netrvalo dlho a tisíce až milióny kvapiek krvi začalo padať v tej hroznej búrke. Medzi prvými padla aj praotcova. V ten moment to vyzeralo, že ruža môjho rodu zvädla. Môj praotec musel odísť na lepšie miesto a všetky krásne veci tohto sveta opustiť. Nechal však maličkú nádej, jediné malé svetielko, ktoré ostalo horieť v našej rodine.

Roky išli, prešla aj druhá búrka ľudstva. Niekoľko desiatok rokov uplynulo. Skončilo aj červené obdobie našej krajiny a získali sme slobodu.

Rok 2000. Prešlo odvtedy presne 85 rokov, ako padla posledná slza môjho praotca na zem. A teraz som tu ja, Róbert Bristenský. Narodil som sa 7. februára 2000 v Považskej Bystrici, dvom ľuďom, otcovi Rastislavovi a mojej mamičke Ivane. Spoznal som aj moju staršiu sestričku Zuzanu. Teraz som mal celý život pred sebou, len som ho najskôr musel pochopiť. Na začiatku som začal spoznávať krásy tohto života, naučil som sa chodiť a stáť na vlastných nohách a neskôr aj vydať prvé slová. Postupom času som však zistil, že tento život taký krásny nie je.

Mal som asi 4 roky, keď ma mama zobrala do škôlky. Spoznal som tam prvých kamarátov a hoci som sa snažil, nedokázal som pochopiť, ako funguje myslenie ľudí. Rok 2006 - nasledovala Základná škola, na ktorú som chodil v Domaniži, vlastne skôr väzenie, ktoré mi zobralo moje najkrajšie roky života. Pamätám si, ako ma moja babka z Domaniže brávala do veľkého bieleho domu u nás v Domaniži, ktorý sa nazýval kostol. Postupom času som však pochopil, že by som z rozprávok mal vyrásť a nenechať si ukradnúť svoje myslenie.

Rok 2011. Jeden z mojich najdôležitejších rokov, rozhodol som sa pokračovať v stopách svojho otca - v cestnej cyklistike. Znamenalo to povedať zbohom väčšine vecí, ktoré som dovtedy robil. Nemal som veľa času pre kamarátov a ani som to veľmi nepotreboval. Užival som si moje mladé roky dieťaťa ako sa dalo. Mal som veľa úspechov, aspoň v športe, ale oveľa menej úspechov v škole, mohol som sa snažiť iba v jednej veci a vybral som si tú správnu. Časom, ako som dospieval, začal som chápať aj zlé veci tohto života, a to chamtivosť, zákernosť a začal som rozmýšľať, aký zmysel má tento život. Chodieval som veľakrát do prírody - v mojom druhom domove Ďurďovom, najkrajšie miesto, v ktorom som kedy bol a to som, vďaka cyklistike, celkom veľa miest prešiel. Od Chorvátska cez Maďarsko takmer celé Slovensko, skoro až ku hraniciam Poľska a Ukrajiny. Tiež ma veľakrát brával otec na závody do Česka.

Rok 2015. Základná škola skončila a ja som nastúpil do ďalšej etapy života, na strednú školu. Znamená to pre mňa ďalšie povinnosti. Hovorí sa, že čím je človek starší, tým je rozumnejší. Ja som sa však začal v živote strácať a uvažovať, aký to má všetko zmysel a prečo strácať krásne roky môjho života v škole a potom ich stratiť úplne.

Rok 2016. Mám 16 rokov. Moja babička z Ďurďového hovorí, že mám celý život pred sebou, len ho musím najskôr pochopiť. Kým skončím školu, budem pokračovať v športe. Potom pôjdem do práce. O niekoľko desiatok rokov padne aj moja kvapka na zem, no ešte to malú chvíľku potrvá, kým sa znovu stretnem s praotcom a zahodím všetky problémy života.

Robo Bristenský, I.A

Naše mladé talenty

Lucia Koleková

Na ekonomiku sme mali vypracovať podnikateľský zámer. Keďže ja som dosť odvážny človek, rozhodla som sa, že si pripravím niečo náročnejšie. Keďže milujem históriu a kultúrne pamiatky, rozhodla som sa zrekonštruovať náš kaštieľ v Považskom Podhradí, takzvané Rokokový kaštieľ. V tom čase už bol zrekonštruovaný kaštieľ v Orlovom na hotel, povedala som si, že prerobiť aj Rokokový kaštieľ na hotel by bolo nereálne. Pátrala som na internete v snahe získať viac informácií o kaštieli. Potrebovala som zistiť, akú má rozlohu, koľko má poschodí a zistiť ako je situovaný. Nakoniec som sa rozhodla prerobiť ho na Považskobystrické múzeum, ktoré sa nachádzalo v jednej časti krídla, druhú časť som zrekonštruovala na netradičnú reštauráciu s rôznymi maketami mečov, štítov atď. Dekorácia bola viac-menej na stredoveký štýl. Dvor prešiel úpravami terénu, následne výsadbou kvetov, ovocných stromov, vytvorenie chodníkov. Bolo mi jasné, že budem potrebovať financie. Určitú časť tvorili moje úspory, o ďalšiu časť som požiadala banku o úver a na tretiu časť som využila dotáciu od Európy na zachovanie kultúrneho dedičstva. Potrebovala som samozrejme aj personál, hľadala som ľudí s vyučením na pozície + prax. Následne som ich roztriedila do jednotlivých krídiel budovy. Okrem toho už dlhší čas píšem knihy, ale nikdy som sa neodhodlala poskytnúť moju knihu do vydavateľstva. Písanie kníh je pre mňa útekou z reality, vytváram si svoj vlastný svet. Momentálne pripravujem jednu knihu, ktorá má byť koncom augusta po prvýkrát poslaná do vydavateľstva. Pracujem na nej už dlhší čas, ale keďže študujem, nemôžem sa jej toľko venovať, koľko by som chcela. Možno si myslíte, že veľa ľudí už v dnešnej dobe nečíta knihy, ale boli by ste veľmi prekvapení že nás knihomolov nie je málo. Ten kto prečíta jednu knihu, ako by prežil ďalší život. Z môjho pohľadu sú knihy lepšie než filmy. Je to tým, že si sama vo svojej fantázii vytvorím čo chcem, napríklad hlavnú postavu, prostredie atď. Moja najnovšia kniha má byť poučením pre mládež, má poukázať na následky ich správania. Rozpovedané sú v nej príbehy dievčat, ako sa správali, čo nasledovalo a čo je poučením. Je to romantický žáner s drámou. Viac informácií vám poskytnem až po odoslaní a schválení vydania knihy.

Lucia Koleková, III.A

Katarína Pleváková - je nielen výnimočný zjav, ale aj výnimočný talent

Je žiačkou SOŠ v Považskej Bystrici, odbor technicko–administratívny pracovník, školu navštevuje prvým rokom, má 17 rokov a jej najväčšími záľubami je písanie poézie a prózy ,opera, rock, reggae 70-te a 90-te roky, stanovanie, turistika, meditácia, psychológia(Freud, Jung), motorky, fyzika, cudzie jazyky (angličtina, nemčina, turečtina), poznatky o Amerike a história.

Tak teda na slovíčko s Katkou....Má otvorené srdce pre nový vzťah???...To posúďte sami!

Odváž sa ma milovať!

Básnik spí, sní,
čaká, že sa splnia jeho sny.
Sny plné lásky, radosti,
možno chcel veľa hojností.
Starosti bez lásky,
starosti bez krásy,
starosti mladosti,
starosti, žalosti,
starosti bez vrások,
starosti bez nás dvoch,
starosti celku,
chybu mám veľkú.
Čakáme pád,
raz stretneme sa snád'.
V láske on neuspel,
cit lásky nenašiel.
Dojmy, pojmy,
lásku nejde vynútiť strojmi.

Celý život, stále s ňou,
celý život blúdiť tmou?
Celý život netrápiť sa,
celý život nenapiť sa,
z opojenia lásky,
tak, ako na poliach rastú klásky
a v lese stromy,
vzťah sa delí dvomi,
a nie tromi.
Len On a Ona,
tak rovnica sa rovná,
jedna plus jedna rovná sa dva,
len Ty a Ja.
Sme to, čo sme,
sme len v sne,
sme tu a teraz,
stáli sme pred sebou neraz.

Tak ma prosím, nezraz.
Chcem byť s tebou tu a teraz,
tak lásku vo mne nehas.
Cit, ktorý dávaš,
cit, keď ráno vstávaš,
cit, keď mi lásku dávaš,
cit, keď bojujem, ak sa vzdávaš.

Niekedy je koniec najlepším začiatkom

Dlho som sa na seba hneval. Nevedel som nájsť dôvod, prečo si sa so mnou rozišla. Najskôr som hľadal chybu v sebe. Kládol som si otázku, čo som urobil zle. Plakal som, hneval som sa, cítil som sa nešťastný, ako keby mi zrazu chýbal kúsok zo mňa. Ten kúsok, ktorý som ti daroval. Dal som ti časť svojho srdca, ktoré si bez váhania zahodila. A znova som plakal...Bol som slepý, keď som nevedel, čo si tým myslela, že si zaslúžim lepšiu. Odišla si z môjho života a vzápätí na to si si našla iného. Celé mesiace si mi rozprávala, ako nie som dosť dobrý pre teba, že nie som dosť krásny, vadilo ti moje štúdium a našla si na mne ešte množstvo iných chýb. Bol som hlúpy, že som s tebou stratil toľko môjho vzácneho času. Teraz to viem!

Chcem ti poďakovať. Vďaka tebe vidím, aký som výnimočný človek – vidím svoju jedinečnosť. Viem, akú ženu už nikdy nebudem mať a naopak už presne viem, akú chcem mať – úplný opak teba. Chcem a potrebujem mať ženu, ktorá ma podporí vo všetkom, čo sa rozhodnem robiť, ktorá ma bude milovať celým svojím srdcom a bude milovať každý kúsok zo mňa – dokonca aj tie moje horšie stránky zmení na dobré. Teraz to viem! Chcem, aby si vedela, že ti odpúšťam. Nehnevám sa na teba. A vieš čo? Našla som svoje šťastie. Žiť v smútku a hneve sa mi neoplatí. Rozhodol som sa ísť ďalej a už sa neobzerať späť. Bola si pre mňa lekciami, nie omylom. Vďaka tomu čo si urobila, si ma naučila prijať samého seba a milovať samého seba. Tvrdilo som začal na sebe pracovať – vďaka tebe som dnes samostatný a úspešný vo všetkom, čo robím. Môj život je dnes aj vďaka tebe dokonalým. Ten kúsok môjho srdca som našiel a mám v ňom viac lásky ako kedykoľvek predtým...

List píšem už ako vyrovnaný, milujúci a milovaný muž, ktorý má presne tú ženu, ktorú tak veľmi moje srdce potrebovalo.

„Žena je kľúčová bytosť ku otvoreniu mužského srdca...“

Preto ťa ľúbim...

Preto, že si.
Preto, že dýchaš.
Preto, že ráno vstávaš.
Preto, že máš čas ma vnímať.
Preto, že sa o mňa staráš.
Preto, že so mnou zaspávaš.
Preto, že sa so mnou zobúdzáš.
Preto, že keď som chorá,
ty sa o mňa postaráš.
Preto, že keď plačem,
plačeš so mnou.
Preto, že keď sa smejem,
žiariš šťastím.
Preto ťa ľúbim...

Čierny kat

Tmou ticho kráča múza,
sťa kaz v zuboch,
podobajúc sa príšernej hnilobe.
Taká je tvoja krása.
Nádherne škaredá,
príšerne krásna.
Opačným smerom vyberám sa,
nasledujem malomocných.
Budí a vzrušuje ma tvoj dych.
Nenávidím tú vôňu mäty.
Pestrofarebná paleta je slabá,
odvar mŕtvych veľí mi.
S knižkou v ruke
sedím tam,
kde pochovajú všetkých.
I teba,
moja drahá.
Až vtedy budeš krásna,
s vôňou pestrofarebnou.
No ani vtedy sa ti nevyrovná,
hladina úsmevu.
Nožom prechádzam po tvojom tele.
Dúfam, že stále spíš.
Prekliatosť krvou vzrušená,
prekliatosť tvojich krásnych,
modrých žíl.
Snom mojím láskať je ťa,

Dotýkať sa ťa mečom
strieborným.
Po smrti, osedlám ťa,
už nebudeš koník túlavý.
Čudesná pachuť prišla sem,
už cítim vôňu konopí.
Cítim však i moju pýchu,
ctižiadostivosť,
noc i dni.
Dotykom zobúdzam ťa,
no ty stále spíš.
V najhlbšej perine zavalená,
obsypaná kvetmi.
Šibalský úsmev nabehne mi,
keď pozriem na tvoju modrú
tvár.
Vôňu máš sťa hnilé jadro.
Presne takú,
akú má moje ego rado.
Nie si prvou,
ktorú navštívim po noci.
Nie si jedinou
láskou v čiernom závoji.
No vždy lásku na jednom
mieste nájdem.
Tam, kde ľudia zväčša plačú.
Som šťastný, že ťa mám,
dnes, aj o tri dni.
Potom pôjdeš tam,
kde kyslík nie je potrebný.

Vzbíkneš sama.
Ja si nájdem inú,
avšak spomienkou na teba
bude miesto,
pre mňa jediné,
kde všetky moje lásky
na mňa čakajú.
Na konci uličky,
zatočím vľavo.
Prejdem bránou
rozklepanou.
Tam nájdem domovy všetkých,
ktoré ma čakajú.
Pohrebisko
je krásou požehnané.
Ani tá najväčšia nechutnosť
nevidela toľkú nádheru,
pestrofarebnosť kvetov,
ktorú tak nenávidím.
A tak prichádzam,
odkladám ich preč.
S lopatou vykopem
tvoje telo.
Obzerám si čudesné chrobáky,
s úsmevom ich odhadzujem.
Sú kamarátmi,
ale aj protivníkmi.
Chcú mi vziať to,
čo patrí len mne.
Tvoje krásne telo.

Skutočný príbeh

O dievčatku, ktorému sa nepodarilo splniť si svoj sen... Tento príbeh nebude žiaden výmysel. Chcela by som ním poukázať na určité nedostatky v ľuďoch a ich hazardné narábanie so svojim vlastným životom.

Poznala som jedno dievčatko. Malo 10 rokov a chodilo do 4. triedy, dlhé blond vlasy a neskutočne krásne veľké modré oči. Vždy, keď som ho stretla, malo obrovský úsmev na perách a v očiach ohne, ktoré boli plné života. Ona a jej traja starší bratia milovali futbal, preto sa rozhodli hrať aj za dedinskú ligu. Každý jeden deň trénovala za každého počasia, aby bola lepšia. Keď som sa jej raz opýtala, čím by chcela byť, jej odpoveď znela: „Chcem byť najlepšou futbalistkou na svete. Budem veľa trénovať a uvidíš, že sa mi to podarí!!“ Jej obrovské nadšenie zo života z nej priam sršalo a dodávala ho aj iným.

Pred dvoma mesiacmi sa s ňou niečo začalo diať. Bola slabá, ako keď má človek chrípku, no stále bol na jej perách úsmev. Každý deň ju bolela hlava a postupom času sa to stupňovalo. Po tele mala modriny. Také ešte snáď nikto nevidel, no stále mala ten jej milý úsmev. Jedného dňa to jej mama nedalo pokoja a vzala ju k lekárovi. Ten však nemal ani šajny čo s ňou je, a preto ju poslal k inému lekárovi. Ten jej, bohužiaľ, zistil zákernú chorobu - leukémiu. Jej mama bola z toho zruštená, no pred ňou nič nedala najavo. Dievčatku nič nepovedali a ihneď začali s okamžitou liečbou. Po celý ten čas akoby tušila, že sa niečo deje, ale aj napriek všetkému každý jeden deň utešovala svoju maminu, aby sa netrápila a nebola smutná, že vraj bude všetko dobre a spolu sa vrátia domov. Choroba bola však taká zákerná a zlá, že dievčatko od zistenia choroby prežilo len biednych 8 dní, z čoho polovicu prespalo v umelom spánku, kvôli silným bolestiam. Rodina aj dedina bola šokovaná. Nikto to totiž nečakal.

A ja sa teraz pýtam: „Prečo sú niektorí ľudia takí hlúpi a zahrávajú sa so životom? Prečo sa väčšina z nich upíja na smrť, droguje a fetuje len tak „pre radosť“, ba dokonca niekedy si siahajú na svoj život kvôli nešťastnej láske alebo peniazom, aj keď zdravie majú kompletne? My, zdraví, si neuvedomujeme a ani si nevieme predstaviť, čo všetko by dali ľudia, ako toto dievčatko, za zdravie a dlhší život pre naplnenie svojich snov, napríklad stať sa futbalistkou.“

Pouvažujte nad tým, zamyslite sa a zmeňte svoj postoj k životu, pretože život je krátky a nemáme čas na to, aby sme ho len tak zahodili!!!....

Veronika Viglaská, III. A

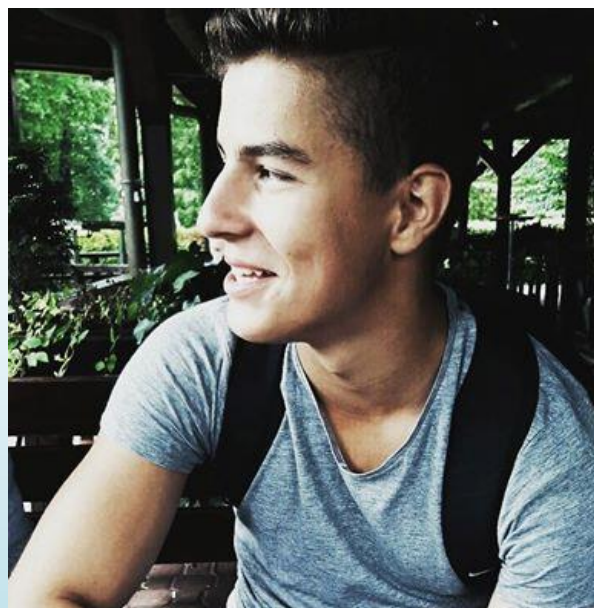
Som taký, aký som a iný nebudem!

Takíto sú tí naši prváčikovia...

Bola mrazivá noc. Všade ticho a pokoj a zrazu to prišlo. Narodil sa malý chlapec, ktorému dali meno Paľko. Bolo to veru kriku. Ten malý človečik tak hulákal, že všetci susedia naokolo vedeli, že už je doma z nemocnice...No malému hnedovlasému chlapcovi vždy všetko veľmi ľahko prešlo.

Už od malička som vedel, ako zablikať mojimi očami a bolo to. Vyrastal som pri jednej mladšej sestre, s ktorou sme povystrájali nejedno huncútstvo. Mama to s nami veru nemala vždy ľahké. Za to ju veľmi obdivujem, ako to s nami dokázala a ako nás vychovala. V škôlke som patril medzi (aj keď sa to nezdá) poslušné deti. Na huncútstva som si nechával čas doma. Postupom času zo mňa vyrástol dospievajúci muž. Hnedé vlasy a ku tomu aj trošku kučeravé mi zostali i naďalej, čomu som veľmi rád.

Ku baleniu dievčat mi pomáhajú moje „farebné“ oči. Rád si zahrám a zatrénujem hokej, ktorému sa aktívne venujem. Patrí medzi moju najväčšiu záľubu a zároveň i vášeň. Prihlásil som sa na SOŠ do Považskej Bystrice, kde chodím prvý rok. Bývam na internáte, kde sa snažím poslúchať a sem-tam i pojedovať našu vychovávateľku. Mám tu kamarátov, ale dobre si rozumiem aj s dievčatami. Spolu si radi pozrieme dobrý film, najradšej horor. Sem-tam mi ujde aj nejaké to neslušné slovo, no snažím sa to obmedzovať. Nie som výbušný typ človeka, ale ak ma niekto nahnevá, ťažko mu odpustím. Taktiež som aj tvrdohlavý a rád si stojím za svojím názorom. Nedám dopustiť na svoju rodinu a ku dievčatám som milý a pozorný. Rád počúvam hudbu a niekedy mi mama doma nadáva, že robím diskotéku pre celú dedinu. Počúvam ju totiž čo najhlasnejšie. Myslím si, že i napriek mojím záporným vlastnostiam som na dnešnú dobu celkom normálny chalan. Vyhýbam sa alkoholu a cigaretám. Som taký, aký som a iný nebudem. Myslím si, že takých ako som ja, sa na našej škole nájde určite viac!

Pavol Kubala, I.C

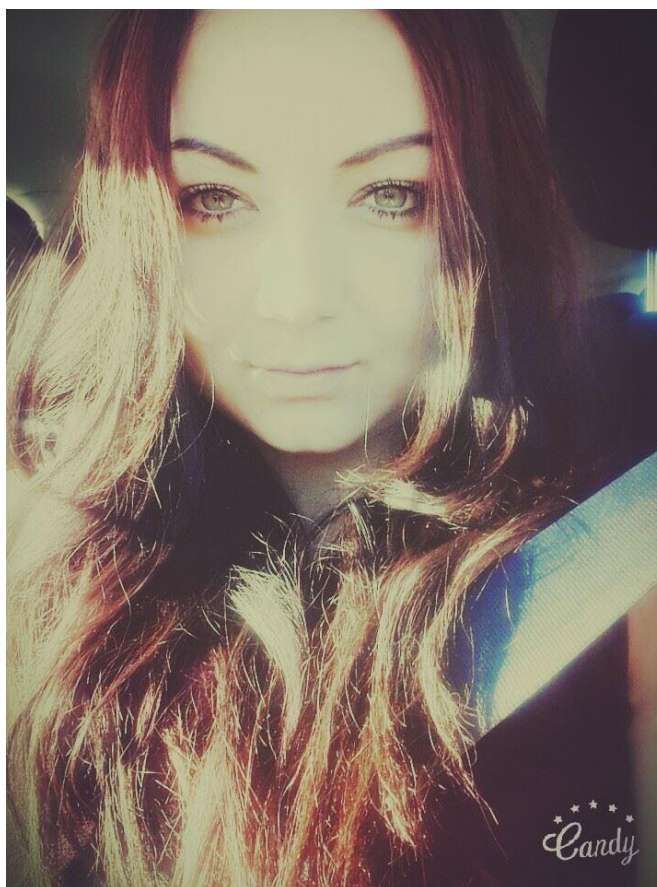
Neuveriteľný príbeh, ktorý napísal sám život

Kde bolo tam bolo, azda ako v nejakej rozprávke, za horami za dolinami v jednej malebnej dedinke žila jedna tradičná slovenská rodina v drevenici, mama, otec a deti. V tej dobe, keď sa dedko Emil narodil, v jednej dreveničke, žili aj 12 ľudí. V tej dobe bolo všetko inak, deti nemali mobilné telefóny, nemali internet, počítač. Deti keď prišli zo školy, museli pomôcť rodičom so starostlivosťou o zvieratá, pomáhať na roli, neskoro večer prišli a museli sa učiť. Takto to fungovalo v tej dobe, a predsa na to rád Emil spomínal, ale pokračujme ďalej v príbehu, ako som už spomenula meno Emil, tak jeho sa týka jeho životný príbeh, ktorý napísal sám neľútostivý život. Dedko Emil s rodinou žil v strede malebnej dedinky, v malej ale predsa v útulnej dreveničke so svojimi štyrmi súrodencami a s mamou a otcom. Emil bol najstarší syn, veľmi talentovaný a nadaný, v škole sa výborne učil, bol pracovitý, snaživý a najmä mal láskavé srdce. Mal ešte dvoch mladších bratov a jednu sestru. Ako najstarší a prvorodený syn dohliadal na svojich mladších súrodencov, učieval sa s nimi, dával na nich pozor, obzvlášť na svoju najmilšiu a jediná sestričku. Keď Emil dokončil základnú školu, a to s vyznamenaním, rozhodoval sa, kam pôjde študovať ďalej. Emil bol veľmi múdry chlapec, preto si povedal: „Ľudia nikdy nebudú chodiť holí, vždy sa budú obliekať, pôjdem za krajčírka.“ Bolo to veľmi múdre rozhodnutie. Dochádzal do Žiliny pravidelne, snažil sa v škole, mal výborný prospech, ale ako tradičná slovenská rodina, bol zasvätený Bohu. Premýšľal veľakrát dokonca či sa nestane farárom. Myslel, že to je jeho poslanie stať sa kňazom. Ako navštevoval farnosť a pripravoval sa stať sa kňazom, prišiel na to, že chce mať rodinu, deti, chcel niečo po sebe zanechať, tak prišiel za kňazom a hovorí mu: „Pán farár, milujem Boha, som mu oddaný a mám aj otvorené srdce, ale nedokážem sa vzdať pocitu, že nikdy nebudem mať svoju rodinu. Odpustite mi to, nech mi to odpustí aj pán Boh.“ Farár sa na neho uprene pozrel a povedal: „Rešpektujem to a aj Boh vám odpustí. Boh vám žehnaj na vašej ceste.“ Emil sa rozlúčil a odišiel. Dokončil školu opäť s vyznamenaním a mal aj maturitu. Zamestnal sa v jednom nemenovanom krajčírstve, neskôr sa stal hlavným vedúcim. Mal veľa nápadníčok, ktoré by si ho rady vzali, ale on čakal na tú pravú, na tú, s ktorou bude chcieť byť až pokým ich smrť nerozdelí. Už by ani nečakal, že sa to naozaj stane, že tá láska naozaj príde, až jedného dňa k nim prišla jedna nová pomocná sila.

Bola to láska na prvý pohľad, bola veľmi krásna, jej oči ako modrý drahokam, jej vlasy sa ligotali ako to najcennejšie zlato. Dali sa do reči, začali sa stretávať a spolu randiť. Emil pochádzal v tom čase z bohatej rodiny, vlastnili veľké pozemky, lesy. Ona však pochádzala z chudobnej rodiny z Doliny. Napriek tomu, že Emilovi rodičia si neželali, aby si vzal chudobné dievča, sa im vzoprel a rozhodol sa ísť za vlastným šťastím. Nevídal sa s rodičmi dlhé roky, aj keď žili v tej istej dedine. Emil odišiel na vojnu a medzitým sa mu narodil jeho prvý syn Milan. V tom čase zomierala jeho matka, Emil sa vrátil a keď prišiel za ňou, na smrteľnej posteli povedala: „Prekľínam celý tvoj rod po všetky pokolenia,“ neskôr na to zomrela. Nikto tomu neveril. Emilovi sa narodilo ďalších 5 detí. Ako čas plynul, z detí vyrástli dospelí muži a ženy.

Boli to štyria chlapci a dve dievčatá. A ani jeden z nich nemohol mať syna. Emil bol nešťastný a stále dúfal, že sa to raz podarí. Báľ sa, že jeho rod vymrie po meči. Jedného dňa jeho žena dostala rakovinu, jeho milovaná žena, jeho prvá láska, po roku zomrela. Emil bol nešťastný, ale zostali mu predsa deti, v ktorých sa videl a mal pre koho žiť. Osud bol však k nemu neľútostivý a jedného dňa (na Silvestra, keď sa slávil Nový rok), išiel popriať všetko dobré svojmu najstaršiemu synovi do obývačky a našiel ho mŕtveho. Emil sa pozviechal a pochopil, že už s tým nič nespraví, že sú tu ešte ďalší synovia a dcéry, pre ktorých musí žiť. Ako ubehli dva roky, prišiel telefonát, v ktorom sa dozvedel od nevesty, že jeho ďalší syn Jozef skonal. O rok neskôr jeho tretí syn prišiel domov so správou, že má rakovinu hrtana a nemá nádej sa uzdraviť. Keďže Emil bol stále oddaný Bohu, napriek tomuto všetkému neprestával veriť a mal srdce otvorené, hoc bolo boľavé a pomaly strácal silu. Prešli dva roky a zdravotný stav jeho tretieho syna zhoršoval zo dňa na deň, bol na to pripravený, ale stalo sa niečo, čo nikto neočakával. Jeho najmladší syn Ľubomír pri oprave čerpadla skonal. Zasiahol ho elektrický prúd. Emil sa chystal už na tretí pohreb svojho syna. O 5 mesiacov neskôr našiel svojho syna Dušana mŕtveho. Tomuto mužovi zomreli všetci štyria synovia. Ale mal tu predsa ešte dve dcéry. Emil bojoval, aj keď nemal už chuť a ani silu ďalej žiť, ale vždy, keď bol vo svojom dome pod horou a videl tú krásu prírody, tak aspoň na chvíľu cítil pokoj v duši, až do chvíle, keď prešli tri roky a dozvedel sa, že jeho dcéra Jana má rakovinu. Tak to už nezvládol a zľakol sa, že pochová ďalšie svoje dieťa, už v poradí piate. Nezvládol to a skonal na náhlu zástavu srdca. Bol to skromný, silný, múdry človek, ktorý chcel od života lásku a rodinu, avšak život mu nadelil len priveľa bolesti.

Lucia Koleková, III.A

Tú svoju školu má ešte v čerstvej pamäti

Mgr. Mária Hujová je čerstvou absolventkou UK v Bratislave a na našej škole učí matematiku a fyziku. Veľmi sme si ju obľúbili. Je prísna a zároveň aj chápavá. Možno preto, že študentský život má ešte v čerstvej pamäti...Je nám veľmi ľúto, že od septembra sa budú z jej prítomnosti tešiť žiaci na inej škole.

Pani Hujová, ste učiteľka na našej škole, ako sa vám tu páči?

Na škole sa mi veľmi páči, práca ma baví.

A aké predmety vyučujete?

Vyučujem matematiku a fyziku.

Ktorý predmet vyučujete radšej?

Určite matematiku.

Akú strednú školu ste navštevovali?

Gymnázium v Bytči.

Takže tu padla myšlienka na učiteľstvo?

No, skôr som si ujasnila, aké zameranie predmetov by som chcela vyučovať.

Takže byť učiteľkou bol váš detský sen?

Áno, bol.

Po gymnáziu ste zavítali na VŠ. Aká to bola?

Fakulta matematiky, fyziky a informatiky na Univerzite Komenského v Bratislave.

Ste na novej škole prvý rok, ako vám vyhovujú kolegovia?

Moji kolegovia sú veľmi priateľskí. So všetkými si vychádzam, našla som si tu aj kamarátky, s ktorými si veľmi rozumiem.

Nevadí vám, že ste od niektorých študentov staršia len o pár rôčkov?

Myslím, že to je výhoda, pretože im dokážem byť bližšie a pochopiť ich. Aspoň sa o to snažím.

Ktorú časť dňa máte najradšej a prečo?

Najradšej mám asi obednú prestávku ☺ ☺ ☺, počas ktorej sa stretnem (pri obede) so svojimi spolupracovníkmi – kamarátmi.

Keď sme už pri tom obede, varíte rada?

Veľmi rada. Varenie vlastne patrí medzi moje hobby, vrátane pečenia.

A čo ešte rada počas svojho voľného času robíte?

Rada cestujem. Takže turistika, bicyklovanie, taktiež rada čítam knihy od slovenských spisovateľov.

Aký žáner?

Najradšej romantiku, romány.

Veríte na lásku, tú pravú a osudnú, strelí ste ju, alebo ešte na ňu čakáte?

Áno verím, láska je krásna. Ja som už stretla svoju lásku, je ňou môj manžel.

Máte nejaký celoživotný cieľ, ktorý vás vedie po ceste života?

Chcela by som byť dobrým pedagógom.

Nedali by ste nám nejakú radu, ako sa učiť?

Určite zodpovedne, mimo sociálnych sietí, v pokoji a tichu, plne koncentrovaní.

Katarína Pleváková, I. B

Koniec školského roka

